

STYRETS LANDSMØTEBERETNING 2022-2023

AMNESTY INTERNATIONAL I NORGE
RAPPORT TIL LANDSMØTET 2023

Innledning:

Denne beretningen dekker perioden fra landsmøtet i april 2022 til landsmøtet i april 2023.

Styret har bestått av Thea Westad Schjødt (leder), Tor Kåpvik (nestleder), Anette Bonnevie Wollebæk, Maryam Iqbal Tahir, Kjell Johnsen, Selma Ahmetagic, Juni Emilie Baardvik (ungdomsrepresentant), Viktor Johannes Matre og Maren Rullestad (ansattvalgt styremedlem). Vararepresentanter har vært Arne-Wilhelm Theodorsen, Maria Nelly Holmedahl Flatland, Henriette Nielsen, Gabriel Qvigstad og Laila Derraz (ansattvalgt vara).

Styret har i løpet av perioden gjennomført totalt sju ordinære styremøter og ett ekstraordinært styremøte, og behandlet 83 saker. Styret har hatt tre aktive utvalg, et organisasjonsutvalg, et finansutvalg og et internasjonalt utvalg.

Siden landsmøtet i april 2022 har Amnesty i Norge kunnet jobbe mer eller mindre som vanlig uten å være nødt til å forholde oss til restriksjoner knyttet til pandemien. Til tross for det har vi merket etterdønninger etter de foregående årenes restriksjoner. Det tok litt tid før det var naturlig for folk å samles og det viste seg at enkelte av lokalgruppene ikke kom seg helskinnet gjennom pandemien. Dette kommer vi tilbake til senere i beretningen. Det gledelige er at vi kan melde om at i siste halvdel av perioden virker alt normalisert, og pilene peker oppover på de fleste områder.

Styret vil gjerne starte beretningen ved å melde tilbake om de sakene som springer direkte ut fra Landsmøtevedtak de siste årene.

I 2021 vedtok Landsmøtet at Amnesty i Norge skulle prioritere arbeid med urfolks rettigheter i Norge og Norden. Som vi meldte tilbake på forrige Landsmøte hadde sekretariatet på det tidspunktet ansatt en fagressurs på området, og vi var i gang med å orientere oss om hvilket fokus Amnesty i Norge skulle ha på saken. I inneværende periode har dette arbeidet skutt fart. Det fikk ekstra aktualitet gjennom samarbeidet Amnesty inngikk med produsentene av filmen 'Ellos eatnu – La elva leve', som fikk stor suksess, og ikke minst aksjonene i Oslo knyttet til det pågående menneskerettighetsbruddet på Fosen. Amnesty tok klart standpunkt for aksjonistenes krav om at regjeringen i Norge ikke kan fortsette å være passive etter at Høyesterett har kommet til at Vindparken på Fosen er et brudd på menneskerettighetene. Vi samlet inn nær 40.000 underskrifter som ble overlevert statsministeren under hans besøk til Sametinget den 9. mars i år.

Det gleder oss også å fortelle Landsmøtet at styret på forrige styremøte vedtok en større bevilgning fra Prosjektfondet til prosjektet 'Just Transition in Sápmi', et banebrytende to-årig samarbeidsprosjekt mellom Amnesty i Norge, Finland og Sverige og Samerådet om klimarettferdighet i de samiske områdene.

Landsmøtet i 2022 ga styret en anbefaling om å påse at det ble utarbeidet tiltak for å holde på organisasjonens medlemmer gjennom ulike faser av deres liv, såkalt 'Livsløpsmedlemskap'. Sekretariatet har alltid tenkt i disse baner, og nå har de trappet opp tiltak med dette for øyet. Det innebærer å ha et variert tilbud til medlemmer, tilpasset forskjellige ønsker om tidsbruk, om folk vil møtes eller jobbe individuelt, om man vil jobbe med spesifikke temaer eller oppgaver, om man vil være med i løse nettverk som student-alumni, eller om man ønsker å nøye seg med å støtte økonomisk. Dette arbeidet er pågående og i utvikling.

Landsmøtet i 2022 vedtok at Amnesty i Norge skulle øke bevisstheten om tvungne forsvinninger i Egypt og legge press på egyptiske myndigheter knyttet til dette alvorlige menneskerettighetsbruddet. Dette arbeidet ble vanskelig gjort av at Amnesty International ikke prioriterer denne problemstillingen i sitt arbeid på Egypt. Organisasjonen støtter slikt arbeid gjennom å støtte og delvis arbeide sammen med egyptiske organisasjoner.

I sammenheng med klimatoppmøtet (COP27) i Egypt satte Amnesty i Norge menneskerettighetssituasjonen i Egypt, inkludert tvungne forsvinninger, på dagsordenen. Sammen med Norsk folkehjelp og Rafto organiserte vi et informasjonsmøte for norske organisasjoner som deltok i COP27, der vi hadde med oss en representant for en egyptisk menneskerettighetsorganisasjon som jobber spesielt med tvungne forsvinninger. Vi snakket også om saken i media, noe som førte til en karftig reaksjon fra Egypts ambassadør i Oslo.

Kommunikasjonsteamet i Amnesty i Norge har laget et portrettintervju med en ung kvinne hvis bror er forsvunnet i Egypt. Intervjuet vil brukes for å få oppmerksomhet for saken i sosiale medier

Landsmøtet i 2022 påpekte at Amnesty i Norge har store økonomiske reserver utover det nødvendige i et prosjektfond. Det ble understreket at dette var midler som er gitt organisasjonen til å drive menneskerettighetsarbeid, og at styret burde påse at så ble gjort. Styret fikk i oppdrag å komme fram til hva de mente var en riktigere størrelse på 'Prosjektfondet', og så legge en plan for å hvordan Amnesty skal bruke det overskytende beløpet på godt menneskerettighetsarbeid.

Styret har diskutert dette, og kommet fram til at 'Prosjektfondet' i løpet av 2025 skal ned fra ca. 30 millioner kroner til ca. 10 millioner kroner. Generalsekretæren har blitt bedt om å legge fram forslag til prosjekter som over den angitte tid skal kunne nå dette målet. Dette arbeidet er gjort, og styret har siden forrige Landsmøte bevilget til sammen ca 15 millioner kroner kroner til følgende prosjekter:

- 'Individuals at risk' (ti millioner NOK over tre år) et prosjekt der Amnesty i Norge skal bistå det internasjonale sekretariatet med å følge opp utvalgte enkeltpersoner som er fengslet eller på andre måter i stor risiko i Øst-Europa og Sentral-Asia og i Midtøsten/Nord-Afrika. Dette prosjektet skal bidra til å styrke Amnestys arbeid på vegne av enkeltpersoner i tråd med både den internasjonale og nasjonale strategien.
- 'Amnesty Internationals krisefond' (to millioner NOK). Vi har de siste årene sett at en rekke Amnesty-seksjoner og andre kontorer rundt om i verden har blitt utsatt for ulike former for trusler. I en del tilfeller har vi vært nødt til å stenge ned, som i India og Hongkong. Andre steder, som i Ukraina, har vi også vært nødt til å evakuere våre medarbeidere. Flere andre steder har organisasjonen vært nødt til å innføre ulike sikkerhetstiltak. Alt dette koster penger, og situasjonene oppstår ofte raskt og uten forvarsel. Derfor har Amnesty vedtatt å opprette et risikofond med lett tilgjengelige midler, som gjør det mulig å handle raskt når det er nødvendig, og Amnesty i Norge har bidratt med midler til dette fondet.
- 'Just Transition in Sápmi' (to millioner NOK over tre år). Dette prosjektet er beskrevet over.
- Menneskerettighetsfondet (en million NOK), som Amnesty i Norge er medlem av. Fondet er opprettet for å fylle en nisje som andre bistandsorganisasjoner ikke dekker, nemlig å støtte små grasrotorganisasjoner verden rundt som jobber med menneskerettigheter. Spesifikt skal Menneskerettighetsfondet støtte kvinneledete organisasjoner, eller organisasjoner som jobber med kvinners rettigheter. I tillegg jobber Menneskerettighetsfondet for beskyttelse av menneskerettighetsforkjempere.
- På toppen av de nevnte prosjektene og bevilgningene er det vedtatt støtte til noen mindre prosjekter der Amnesty i Norge samarbeider med andre Amnesty-seksjoner.

Styret anser dermed at vi er godt i gang med å følge opp vedtaket om å redusere prosjektfondet.

Alt dette er eksempler på hvordan medlemmene i Amnesty har direkte innflytelse på organisasjonens arbeid. Noe styret håper er til inspirasjon for landsmøtedelegatene og alle andre medlemmer.

Nedenfor redegjøres det for arbeidet som har vært gjort i forbindelse med fotball-VM i Qatar. I den forbindelse er det verdt å nevne at på Landsmøtet i 2016 ble det vedtatt at Amnesty i Norge skulle arbeide for at Amnesty International skulle prioritere høyere å benytte de anledningene store idrettsarrangementer gir til å rette søkelyset på menneskerettighetssituasjonen i de respektive arrangørlandene. Dette fulgte det daværende styret opp, og medlemmene i Amnesty i Norge kan dermed ta noe av æren for at dette er mye høyere på Amnestys agenda i dag enn det tradisjonelt har vært.

Oppfølging av strategien 2022-2030

Menneskerettigheter

I strategien, som ble vedtatt av Landsmøtet i 2021, har vi to stolper for vårt menneskerettighetsarbeid. Den ene er kampen for ytringsfrihet, den andre er kampen for en verden uten diskriminering.

På feltet ytringsfrihet vil styret gjerne framheve noen arbeidsområder. Amnesty i Norge har over flere år jobbet for ulike former for regulering av de store teknologiplattformene. Det har omhandlet den hetsen enkeltpersoner utsettes for når de ytrer seg på nettet, de uheldige sidene ved det som kalles overvåkingsbasert markedsføring og sist, men ikke minst, til hvordan algoritmene enkelte av plattformene benytter er egnet til å fremme ekstremisme og hatefulle ytringer.

I perioden vi har bak oss hadde vi en kampanje knytte til de to siste områdene. Vi oppfattet at mange av våre medlemmer engasjerte seg sterkt i dette arbeidet. Dette er et nytt og komplisert tema der teknologien ligger langt foran lovgivningen på området, og der det er mangelfull forståelse både blant politikere og folk flest om hvordan menneskerettighetene påvirkes av teknologien. Derfor hadde vi moderate forhåpninger til hva kampanjen kunne oppnå, utover å informere beslutningstakere og opinionen. Det kom derfor som en positiv overraskelse da Stortinget vinteren 2022 vedtok å utrede om Norge kan innføre tiltak som forbud mot overvåkingsbasert markedsføring. Det kan vi notere som en seier.

Amnesty i Norge har også hatt et eget kommunikasjonsprosjekt knyttet til ytringsfrihet. I perioden har det vært produsert materiell, særlig korte informative filmer, som belyser hvordan ytringsfriheten er under press mange steder i verden. Disse filmene har blitt mye sett i sosiale medier, og vi anser dem som en viktig del av arbeidet med å holde debatten gående om den autoritære vendingen vi ser i verden i dag.

Som alltid har mange av enkeltsakene vi har engasjert oss og dere i handlet om ytringsfrihet. Dere vet det sikkert, men siden sist Landsmøte har Raif Badawi, som så mange av dere har engasjert dere for, endelig blitt løslatt. Han får ikke reise til sin familie i Canada, men han er ikke lenger i fengsel. Våre venner og kolleger i det såkalte Istanbul 10, har fått sine opprinnelige dommer omgjort. Dette er også en sak Amnesty i Norge har jobbet mye med. For de som ikke kjenner den ble både Amnesty i Tyrkias generalsekretær og styreleder dømt til fengsel for å ha de samme rollene som vi har her i Norge. Leydi Cadena Torres, som noen av dere traff på Landsmøtet i fjor, har fått politisk asyl i Norge. Først fikk hun avslag, men blant annet på grunn av at Amnesty i Norge engasjerte seg i saken, ble avgjørelsen omgjort.

Dette er bare for å nevne noen få av de sakene vi har jobbet med siden sist. For de av dere som er SMS-aktivister, så vet dere at tre ganger i måneden løfter vi fram en sak som trenger spesiell oppmerksomhet.

Når det gjelder manglende ytringsfrihet i enkeltland, så har vi lagt ned ekstra mye arbeid knyttet til Iran, Kina og Saudi-Arabia. Det er ikke lett å peke på store framskritt på området i noen av de nevnte landene. Dette er heller ikke situasjoner som endres på ett år. Et av Amnestys kjennemerker er jo nettopp at vi ikke gir oss. Hver løslatt samvittighetsfange, hver henrettelse som stoppes, hver lov som endres litt til det bedre, er en seier på veien mot noe bedre.

I denne sammenhengen er det verdt å nevne arbeidet på Iran. Da Jina Ahmini døde i politiets varetekt 15. september i fjor eksploderte landet i protester. Da fikk vi virkelig se hvor begrenset ytringsfriheten er der. Hundrevis er drept for å protestere, og enda flere er skadet. Amnesty i Norge ble kilden mange gikk til for å følge situasjonen. Vi arbeidet for at norske myndigheter skulle jobbe og stemme for at FN skulle opprette en etterforskning av overgrepene, i den hensikt å kunne stille de ansvarlige for retten en gang i fremtiden. Begge mål ble oppnådd. Norge jobbet og stemte for, og FN opprettet en slik gruppe.

Når det gjelder frihet fra diskriminering var kanskje det synligste arbeidet knyttet til migrantarbeidere i Qatar. Her var Amnesty i Norge premissleverandør for både Fotballforbundet og andre beslutningstakere, og ikke minst for pressen. Vi kan trolig slå fast at i Norge førte ikke fotball-VM til noen vellykket sportsvasking av myndighetene i Qatar. Amnesty nådde ikke sitt mål om at FIFA skulle opprette et kompensasjonsfond for migrantarbeidere som hadde fått sine rettigheter brutt i forbindelse med forberedelsene til VM. Amnesty fortsatte derfor å jobbe for dette fram mot FIFA-kongressen 17. Mars i år. På kongressen vedtok FIFA, på bakgrunn av et forslag fra Norges Fotballforbund, å gjennomføre en undersøkelse av om organisasjonen har gjort nok for å kompensere (remedy) migrant arbeidere som har fått sine rettigheter brutt i forbindelse med fotball VM i Qatar. Det er ikke en full seier for Amnestys krav, men det er forhåpentlig et skritt på veien. Arbeidet fortsetter.

Selv om Amnesty ikke nådde sine målsetninger om at situasjonen for migrantarbeidere i Qatar skulle heves til et høyere nivå enn det det er i dag, må vi allikevel merke oss at det grundige og langsiktige arbeidet har ført til at en del viktige forbedringer har skjedd.

Amnestys arbeid for LHBTIQ+-personer ble preget av den brutale skytingen mot to utesteder i Oslo kvelden før Pride-paraden i byen. Ikke minst fordi Amnesty i Norge hadde invitert aktivister fra Russland, Ukraina og Polen til å være med på en trygg og fredelig Pride her. Det fikk de ikke oppleve. Den grusomme hendelsen viser også hvor viktig det er å fortsette vårt arbeid på dette feltet. Ikke minst for å motarbeide holdninger som de som de som lå til grunn for terrorangrepet. Til tross for Russlands angrep på Ukraina ble det nok en gang gjennomført en Pride i Kirkenes med deltakelse fra russiske aktivister. I tillegg var Amnesty-aktivister aktive i en rekke Prider landet rundt.

Amnesty i Norge samarbeidet med og støttet økonomisk Amnesty i Polen i utarbeidelsen av en rapport og kampanjearbeid knyttet til LHBTIQ+-personers situasjon i landet.

I 2022 fikk kampen for selvbestemt abort et alvorlig skudd for baugen da USAs høyesterett opphevet kjennelsen som ga rett til selvbestemt abort i hele føderasjonen. Dette har åpnet for at delstatene i USA kan ha egne lover. Flere delstater har påfølgende vedtatt lover med sterke begrensninger på kvinners rett til abort. Amnesty i Norge var forberedt på denne beslutningen og lagde en film til sosiale medier som både gikk usedvanlig godt her i landet, og som ble brukt av mange andre Amnesty-seksjoner, inkludert i USA. Det var også stort engasjement i den norske befolkningen rundt dette spørsmålet. Det medførte blant annet at nærmere 100.000 mennesker i Norge undertegnet vår aksjon. Disse ble overlevert til USAs ambassade i januar i år.

Arbeidet for en samtykkebasert voldtektslov i Norge har fortsatt hele perioden. Etter at regjeringen lovet å innføre en slik lov, har Amnesty fokusert på at loven, når den vedtas, faktisk skal være en reell samtykkelov. Straffelovutvalget har levert et forslag Amnesty og Samtykkealliansen ikke er fornøyde med. Vi har derfor levert et høringsbrev, som utdyper våre synspunkter. Prosessen går videre mot Stortingsbehandling, og dermed fortsetter vårt arbeid med dette.

I tillegg til menneskerettighetsarbeidet som faller inn under de to stolpene, ytringsfrihet og diskriminering, har Amnesty i Norge også fokusert på temaer som favner begge eller er tverrgående.

Det viktigste og største av disse temaene har vært angrepet på og krigen i Ukraina. Amnesty var tidlig i gang med å dokumentere menneskerettighetsbrudd og sannsynlige krigsforbrytelser.

For første gang i organisasjonens historie tok Amnesty også stilling til krigens lovlighet i seg selv. Vi erklærte at dette var en ulovlig angrepskrig fra russiske myndigheters side.

Dette arbeidet fikk mye oppmerksomhet, og ga oss en god anledning til å illustrere Amnestys arbeid og rolle i krigssituasjoner. I tillegg var vi med å arrangere flere store markeringer i Norge i samarbeid med ukrainske og andre organisasjoner.

Dette arbeidet og vår rolle som kilde til dokumenterte fakta i konflikten, fikk en alvorlig knekk da Amnesty International 4. august publiserte en utvidet pressemelding der vi beskyldte ukrainske styrker for brudd på krigens folkerett. Det førte til en storm av kritikk i mediene og sosiale medier. Amnestys troverdighet ble trukket i tvil, og vi ble beskyldt for å spille rett inn i russisk propaganda. Selv om det er god grunn til å anta at faktaene og vurderingene som ble gjort i publikasjonen, er korrekte, mener styret i Norge at vurderinger i forkant av publikasjonen bærer preg av å ha vært svake. Det gjelder timingen, kontekstforståelsen og beskyttelsen av egne ukrainske ansatte for å nevne noe.

I skrivende stund jobber både Amnesty International og Amnesty i Norge med å bygge opp tilliten igjen knyttet til Ukraina. Det gjelder både i forholdet til ukrainske myndigheter og sivilsamfunn der, og i Norge. Dette arbeidet går framover, men i små steg.

Åpenhetsloven, en menneskerettighetslov for næringslivet, som trådte i kraft 1. juli 2022 er noe Amnesty i Norge har jobbet for i mer enn ti år. Det videre arbeidet har konsentrert seg om å gi råd til næringslivsaktører. Det vil også trolig blir aktuelt å ta stikkprøver på noen av de første rapportene som blir levert til sommeren og vurdere om de skal følges opp med kritiske spørsmål.

Amnesty International vurderer klimaendringene som en av vår tids største menneskerettighetsutfordringer. Amnesty i Norge har tatt våre første steg inn i dette viktige arbeidet. I tillegg til arbeidet med urfolks rettigheter, som ses gjennom en klimalinse, har vi startet et samarbeid med Norges Institusjon for Menneskerettigheter (NIM) og Redd Barna. Første skritt på veien er å koble klima og menneskerettigheter og øke forståelsen hos beslutningstakere og i befolkningen om hva et grønt skifte i tråd med menneskerettighetene innebærer. Dette arbeidet kommer til å fortsette og utvikle seg videre.

Når det gjelder dødsstraff, som er tema for årets Landsmøte, har Amnesty i perioden konsentrert oss om enkeltsaker i forskjellige land. I tillegg har vi nettopp restartet Dødsstraffnettverket, som har ligget nede en tid. Dette er ett eksempel på et nettverk der personer som er spesielt interessert i en spesifikk problematikk får et tilbud om konsentrert arbeid.

Organisasjon

I gjeldende strategi har vi et mål om å vokse minimum fem prosent i antall grupper hvert år. Vi har ikke nådd dette målet i perioden vi har bak oss. Det skyldes først og fremst at vi etter pandemien oppdaget at en del grupper fortsatt eksisterte på papiret, men ikke i virkeligheten. Når det er sagt så har vi opprettet 15 nye grupper i perioden. Dette er grunnen til at vi tør si at pilene peker oppover. I dag har vi 64 aktive grupper landet rundt.

I tråd med medlemmenes ønsker har vi satset hardt på opplæring av egne medlemmer. Mange kurs har vært holdt, og mange medlemmer har meldt seg til å drive opplæring. I tillegg har vi fått innpass i mange skoler og vi beregner at vi har møtt 9000 elever i løpet av året. Det utvikles stadig nye opplæringsopplegg knyttet til våre kampanjer og andre aktuelle temaer i tiden.

Amnesty i Norge er i tråd med Amnesty Internationals målsetninger opptatt av å bli en mer mangfoldig organisasjon langs flere linjer. Første steg i en slik utvikling er å ta en skarp titt på oss selv. Det har blitt gjennomført en undersøkelse både blant ansatte og aktivister. Målsetningen var å identifisere barrierer for mangfold, og å utvikle en handlingsplan for å fjerne dem. Nå som vi har funnene skal vi i gang med å utvikle en strategi for å øke mangfoldet. Denne skal ferdigstilles i år.

Kommunikasjon og identitet

Vi kan vise til stor suksess både i tall og målrettet kommunikasjon i året som har gått. Amnesty er størst blant organisasjonene i våre prioriterte sosiale medie-kanaler. Det gjelder både i antall følgere og i reaksjoner på våre poster. Dette er resultat av en bevisst satsning. I 2022 hadde vi tall på medieklipp vi ikke har sett siden 2012, da vi hadde TV-aksjonen sist. Både oppmerksomheten om vårt arbeid i Ukraina, men særlig vårt arbeid på Qatar har drevet denne økningen.

Vi måler også hvordan den store oppmerksomheten påvirker folks holdninger til Amnesty. Kjennskapen og tilliten var jevnt høy i de to første kvartalene i 2022, så fikk den en liten nedgang etter den nevnte utvidete pressemeldingen med kritikk av ukrainske styrker i tredje kvartal. Det gledelige er at kjennskapen og tilliten gikk opp igjen i fjerde kvartal.

Dette er spesielt gledelig fordi vi er inne i en prosess der vi på forskjellige måter ønsker å styrke og befeste vårt omdømme og vår identitet. En prosess vi vet vil ta tid, men som er viktig i dagens mediesituasjon.

Administrasjon

I løpet av de to siste årene har vi gjort store investeringer i et nytt CRM-system, databasen der data om alle våre medlemmer, arrangementer og inntekter registreres. Omleggingen til det nye systemet har medført mye arbeid og en del prøving og feiling. Hensikten er å kunne yte enda bedre service til alle våre medlemmer og effektivisere alt fra påmeldinger til inntektsstrømmer. Prosjektet er nå ferdigstilt og vi har tatt det i bruk.

I strategien har Amnesty en uttalt målsetning om å være den beste organisasjonen å jobbe i for våre ansatte blant sammenlignbare organisasjoner. Vi måler dette årlig og det er en glede å kunne meddele at vi i 2022 nok en gang inntok denne plassen slik den er målt av firmaet Great Place to Work. Faktisk er det sånn at vi er en av de beste stedene å jobbe av alle arbeidsplasser i Norge (av vår størrelse) som måles av dette firmaet. Målingene er basert på de ansattes egne meninger om arbeidsstedet.

Styret har vedtatt å tilby generalsekretær John Peder Egenæs en ny åremålskontrakt som varer i fire år fra 15. april 2023.

Økonomi

Amnesty i Norge har en solid og stabil økonomi. Landsmøtet i 2022 vedtok en inntektsramme på 155,5 millioner kroner for 2022. Den faktiske inntekten ble på 154,3 millioner kroner. Nærmere detaljer om inntekter og utgifter finnes i Landsmøtepapirene til Arbeidsgruppe økonomi.

Som vi har nevnt ovenfor har styret en klar plan for å redusere størrelsen på Prosjektfondet, som forrige Landsmøte mente var for stort.

Det er viktig å nevne at styret følger nøye med på økonomien for å sikre at Amnesty i Norge ikke skal få noen plutselige og overraskende fall i inntekter, som igjen vil føre til fall i menneskerettighetsarbeid. Til nå har vi ikke observert noen slike faresignaler. Styret er også betrygget av at sekretariatet stadig tester og utvikler nye måter og kilder å samle inn penger på- og fra. Dette har ført til en klar oppgang i støtte fra næringslivet, i engangsgaver fra befolkningen og i personer som testamenterer deler av sin arv til Amnesty i Norge.

Oppsummering

Styret mener vi med denne beretningen har redegjort for at Amnesty i Norge jobber etter den landsmøtevedtatte strategien på alle områder, og at styret har sørget for at enkeltvedtak fra Landsmøtet har blitt fulgt opp på den måten Landsmøtet forventet.